

Cogrštof

Cogrštof se prvi put spominje pod imenom „Czogasdorff“.

U ljetu 1527. je bilo selo još potpuno nimško. Kad su Turki zničili selo, je Moriz von Fürst po kratkom vrimenu naselio hrvatske obitelji.

Dokumenti kažu, da je Cogrštof jur od 1569. ljeta posebna fara. 1674. ljeta se je zgradila seoska škola. Martin Dvoschitz iz Kohlenhofa je bio učitelj i podučavao je u hrvatskom jeziku. Cogrštof ima velikinu od 7,3 km² i oko 1000 stanovnikov. Granica hatara ide uz madjarsku granicu. Kroz selo teče potok Nodbach. Premda je bio Cogrštof od 1971. do 1992. ljeta skupa s Cindrofom, su stanovniki Cogrštofa pokazali svoju volju postati samostalna općina. I tako su se u ovoj dobi novo izgradila dvoja športska mjesta: nogometno igrališće i igrališće za tenis.

Utemeljilo se je i kazališno društvo Cogrštof. Skupa s cogrštofskim crikvenim zborom, ki je osnovan 1981. ljeta, su ova dvoja društva bila dugo glavni stupi kulturnoga žitka u selu. Tradicija kazališća je u našem selu jur preživila mnoga pokolenja. Početo od božićnih igar školske dice ča do modernih dramov se je jur svega igralo. U prošli ljeti se je Vinogradarsko društvo Cogrštof skupa s vinogradari skrbilo za potribnu strukturu za prodavanje vina. Tako ima i vinogradarsko društvo važnu funkciju u selu.

U Cogrštوفu je prvi austrijanski dvojezični vinogradarski put za pišačenje. Ov put se zavija 3,5 km kroz vinograde. Čuda sunca je za profesionalno djelo u naši vinograđi garant za črljeno vino, ko je jedno od najboljih u Gradišću.

I ljubitelji športa se ne moraju odreći svoga užitka. Za igrače tenisa imamo u selu dvoja igrališća za tenis. Za one ki rado ribe lovaju, nudja seosko društvo ribarov dobar ribnjak.

U selu se sada govori nimški i hrvatski jezik. Govori se u seoskom dijalektu. Mi velimo na primjer žbuhta, a ne labda ili lopta.

TAMBURICA

Tamburaško društvo u Cogrštofu je utemeljeno prilikom bermanja 1971. ljeta. U razgovoru s biškupom Štefanom Lászlóm izrazila je seoska mladina želju, naučiti se sviranje na tamburi. Najveći problem je bio, najti peljača i kupiti instrumente. Mate Kliković, ki se je u glavnoj školi u Cindrofu naučio svirati tambure, preuzeo je ovu tešku zadaću. Na pitanje gospodina biškupa, da li bi on počeo s vježbanjem mладине u Cogrštofu, privoljio je.

U dojdući ljeti je Tamburica Cogrštof postala pravim nositeljem kulture u selu. Ona polipšava različne seoske priredbe kot su to na primjer Majkin dan, kiritof, kušanje vina, mesopust ili piri. Tamburaši sviraju pri božićni maša, pri prvom svetom pričešćanju, bermanju i pri žetvenoj zahvalnici. Nošnja se je ušila po stari cogrštofski originali.

ŽENSKA NOŠNJA

Bluza je od bijelog platna, oko vrata je s rukom nabранa i ima tri gumbice. Na rukavi su našite čipke. Prik bluze se nosi lajblj, ki je zarubljen istim materijalom kot kikljača. Pod kikljačom se nosi bijela šnicka. Žene nosu cipele ili čizme.

MUŠKA NOŠNJA

Košulja je od bijelog platna s malim kolinarom. Košulja se zakvači s petimi gumbicami. Muži nosu bijele gaće ča do čizam. Na košulji se nosi žile/lajblj. Nosi se i plavi fertuk.

U toku od deset ljet dođe u svakom društvu do izmjenov, tako je bilo i kod Tamburice Cogrštof. Osobito divojke, ke su se odavale u druga sela, nisu već

dohadjale na probe. Njevo mjesto morali su zauzeti mladi. Ali nije se pozabilo ni na buduće generacije. Da bi i one čule, ke jačke su bile najbolje u ovom času, snimila je Tamburica Cogrštof svoju prvu malu ploču.

Kašnje je izašla prva kazeta, a početkom 1983. ljeta prva velika LP-ploča. Na temelju ovih snimkov bila je Tamburica Cogrštof pozvana na gostovanje u Hamburg, a ljeti dan kašnje putuju tamburaši na otok Sylt.

U juniju 1992. ljeta člani Tamburice Cogrštof boravu u Kijevu. Jako im je bio na korist hrvatski materinski jezik, jer nisu imali nikakove poteškoće u razgovoru s Ukrajinci. U dojdući dvi ljeti kotrigi Tamburice Cogrštof zavježbaju snimanje svojega prvoga CD-a.

Tamburica Cogrštof je pod peljanjem Mate Klikovića ostvarila ambiciozan projekt oživljena staroga gradišćanskoga narodnoga bogatstva. Zibrali su jačke, ke po melodiji i tekstu najbolje odgovaraju našemu vrimenu. U pjesmi: "Lipo cogrštofsko selo" je Mate Kliković pisao o ljubavi prema svojemu rodnomu selu.

Tekst Jačke

Pjevajte vi ovu pjesmu, od maloga sela.

U njem su svi ljudi dobri, veseloga srca.

Najlipše, najlipše selo Cogrštof, to si ti i tvoji vinogradi svagdir su poznati.

Tamburaški orkestar se sastoji od ovih instrumentov:

- **bugarija**

- **berde**

- **brač**

- **bisernica**

- **čelo**

- **čelović**

Na povratku iz Brisela su se razgovarali s budističkimi redovniki. Nijedan si ne bi bio mislio, da ćeđu oni pozvati naše tamburaše u daleki istok. Pol ljeta kašnje je 12 kotrigov Tamburice Cogrštof boravilo u Tajvanu prilikom jubileuma jednoga budističkoga hrama. Jur u aprilu su došli gosti iz Tajvana, da vidu naše selo i kulturu gradišćanskih Hrvatov.

1996. ljeta pozvali su tamburaši sve susjedske tamburaške grupe na 25-ljetni jubileum. Velik broj ljudi iz sela je došlo na ovu priredbu. Nastupalo je i 20 mladih tamburašev.

Jedan od glavnih ciljev Tamburice Cogrštof je bio od početka, da se u grupi govori hrvatski. Povezanost s hrvatskim jezikom osigurava i za budućnost gajenje narodne muzike, narodnih običajev i hrvatske kulture.

Ufamo se, da Tamburica Cogrštof u budućnosti nikako neće biti samo folklorna atrakcija za turizam, nego da će uvijek zastupati naš hrvatski narod, svoje rodno selo Cogrštof i našu domovinu Gradišće.

Izvor: <http://www.zagersdorf.at>

<http://www.tamburica-zagersdorf.at>

<http://tc.gr-3.com/de/info/news>

Lisa Lohr

Jezik: gradišćanskohrvatski

Vrst teksta: referat

Broj stranic: 5

Ljeto: 2012.

Škola: ORG Theresianum Željezno

Učiteljica: mag. Angelika Kornfeind

Predala za datarnicu: mag. Angelika Kornfeind